Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

cent. Alioquin et illa mala cent quorum exempla
sunt. Si igitur celestes sumus nos et tantum sacrificii
adepti sum. Cur eam et non permaneam in terra. Licet
enim non esse in terra. Et nunc quicunq; voluerit esse erit in
terra. Et non esse modo quodam et voluntate sit. ut
pura est quod dico. Dis dicitur esse in celo. Qre non loco con
clusus. Absit. Neq; terra desertam ex sua presentia dere
linquens. Sed habitudine quadam et familiaritate quam
habet ad angelos dicitur esse in celo. Si quod et nos apppin
quem deo in celo sum. Quod enim in cura est celum. cum
iudeo dnm celi. cui ego efficior celum. Venem inqt
ego et pater. et mansionem apud eum faciem. faciam
quod animam mam celum. Clarum quidem et festiuum est
celum pria natura. neq; enim in hieme nigrum efficitur.
non enim ipsum est quod conuertit faciem. sed nubes con
currentes eum obcelant. Celum autem solem habet.
habem et nos solem iusticie. Dicit iam quia licet
nobis fieri sic celum. Video autem quia et meliores fieri
celo licet nobis. Quomodo quin dm solis habem. Celum
ubiq; mundum est et sine macula. nec in hieme nec in nocte
mutatur. Inde nos neq; in tribulatione neq; in ver
sutiis diaboli hoc patiamur. sed maneam in maculati
et mundi. Celum quippe altum est. et multum distans
a terra. hoc et iam nos faciamus. Separemus nos
a terra et in excelsum nos leuem. et multum a ter
ra nos extollamus. Celum superius est. et a pluuius